

6. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení – Lv 13,1-2.45-46

Malomocný bude bydlet sám a zdržovat se mimo tábor.

Čtení z třetí knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi: „Jestliže se u někoho ukáže na holé kůži vřed, strup nebo světlá skvrna což bývají příznaky zhoubného malomocenství – at' je přiveden k veleknězi Árónovi nebo k některému z jeho synů kněží. Malomocný, na němž se objeví tato vyrážka, at' chodí v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat: Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechn čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor.“

Mezizpěv – Žl 32,1-2.5.11

Tys mé útočiště, zahrneš mě radostí ze záchrany.

Šťastný je ten, komu byla odpuštěna nepravost, jehož hřich je přikryt.

Šťastný je člověk, kterému Hospodin nepřičítá vinu, v jehož duši není klamu.

Vyznal jsem se ti ze svého hříchu, svou nepravost jsem nezatajil.

Řekl jsem: „Vyznávám se Hospodinu ze své ničemnosti.“ A tys odpustil, co jsem zavinil hřichem.

Radujte se z Hospodina a těšte se, spravedliví, jásejte všichni, kdo jste upřímného srdce.

2. čtení – 1 Kor 10,31-11,1

Napodobujte mne, jako já (napodobuji) Krista.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

(Bratři!) Ať jíte, ať pijete nebo cokoli jiného děláte, všecko dělejte k Boží oslavě. Nebud'te pohoršením ani židům, ani pohanům, ani Boží církevní obci. Já se také snažím o to, abych ve všem pamatoval na druhé, a nehledím na to, co je prospěšné mně, ale na to, co prospívá všem, aby tak mohli dojít spásy. Napodobujte mne, jako já (napodobuji) Krista.

Zpěv před evangeliem – Lk 7,16

Aleluja. Veliký prorok povstal mezi námi, Bůh navštívil svůj lid!
Aleluja.

Evangelium – Mk 1,40-45

Malomocenství od něho odešlo a byl očištěn.

Slova svatého evangelia podle Marka.

K Ježíšovi přišel jeden malomocný a na kolenou ho prosil: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“ Ježíš měl s ním soucit. Vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, bud' čistý!“ A hned od něho malomocenství odešlo a byl očištěn. Ježíš ho hned poslal pryč a přísně mu nařídil: „Ne abys někomu o tom říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a přines oběť za své očištění, jak nařídil Mojžíš – jim na svědectví.“ On odešel, ale začal to horlivě rozhlašovat a tu událost rozšiřovat, takže (Ježíš) už nemohl veřejně vejít do města, ale zůstával venku na opuštěných místech. Ale přesto k němu chodili (lidé) odevšad.

Homilie

Společný pastýřský list biskupů před začátkem postní doby 2024

Drazí bratři a sestry,

dnes slavíme Světový den nemocných a myslíme na ně ve svých modlitbách. Vám, drazí nemocní, vyprošujeme brzké uzdravení, je-li to Boží vůle. Pokud je vaším údělem nést kříž, pak vyprošujeme nejen sílu k jeho nesení, ale i vědomí, že v Božích očích má nesmírnou cenu každý okamžik, který jsme prožili ve spojení s Kristem. Při této příležitosti také děkujeme všem, kteří se o nemocné starají, kteří jim s láskou pomáhají, a připomínáme slova papeže Františka z poselství k dnešnímu dni nemocných: „Nejlepší terapií pro nemocné je nabídnout jim naši lásku a společenství, navzdory tempu našeho vlastního zběsilého života.“

Myslíme však i na svět, který je nemocný válkou. Už řadu měsíců se modlíme za mír na Ukrajině a ve Svaté zemi, ale válkou trpí i řada zemí v Africe a stále přibývá zemí, kde jsou křesťané pro svou víru pronásledováni, zabíjeni či vězněni. Jenom proto, že my žijeme v krásné zemi v míru a ve svobodě, si nesmíme myslet, že jsme lepší než ti, kteří trpí, nebo že nás se utrpení netýká. K uzdravování světa může přispět i každý z nás jak modlitbou, tak i proměnou sebe sama. Podle příkladu malomocného z dnešního evangelia můžeme volat k Pánu Ježíši jménem svým i jménem nemocného světa: „Chceš-li, můžeš mě očistit.“

Na Popeleční středu začneme čtyřicetidenní přípravu na Velikonoce, vstoupíme do postní doby. Je to veliká příležitost pro nás i pro celý svět. Bůh nás volá k obrácení, k tomu, abychom začali myslet jinak než dosud. Každého z nás Bůh povolal mezi své přátele a dědice Božího království. Ve křtu nám dal účast na svém životě. Je na nás, abychom už dnes a tady žili životem Božích dětí. Abychom umocnili své modlitby za pokoj ve světě, přijměme postní dobu jako mimořádné pozvání a rozhodněme se žít 40 dní pro Pána. Nejde o žádné smutné trápení, ale o skvělou příležitost k mimořádné zkušenosti s Bohem, který naplňuje radostí a pokojem srdce, která se mu otevřou.

Chceme-li opravdu přispět k míru mezi lidmi, dejme Bohu k dispozici své uši i svůj čas a naslouchejme druhým lidem, zvláště těm nejbližším v rodině či v sousedství, ve škole nebo na pracovišti. Naslouchejme druhým s takovou láskou, aby pocítili blízkost a zájem samotného Boha v nás. Nejsme

všemohoucí a nemůžeme plnit všechna jejich přání či vyřešit jejich problémy, ale vždy můžeme nabídnout slovo povzbuzení a potěšit, někdy i konkrétně pomoci. Zapojme svou tvůrčí vynalézavost a hledejme možnosti domluvy a spolupráce.

Některé naše vztahy jsou zatíženy zraněním. Udělejme první krok k jejich uzdravení tím, že odpustíme, aniž bychom čekali, až se druhý omluví. Sami jsme přece zakusili, že nám Bůh odpustil daleko více, než jsme si zasloužili.

Nehledejme na druhých chyby, ale to krásné, čím je Bůh obdaroval, a to dobré, co oni s jeho pomocí dokázali. Nepodílejme se na všudypřítomné kritice a nespokojeném nadávání. Když to někdy nezvládneme, začněme prostě znovu. Postní doba je dobou tréninku a dobrý trénink nás osvobodí od mnoha pout, které nám dřív kazily život. Někdo podléhal těžkým zlozvykům, nebo byl dokonce závislý na alkoholu či drogách, automatech, počítačových hrách nebo pornografii. Čtyřicet dní prožitých s Ježíšem nabízí radost, a snaha dávat se mu k dispozici, aby skrze nás uzdravoval a budovat krásné vztahy, nás natolik vtáhne a zaujmě, že se snadněji zbavíme pout. Zapojme do našeho úsilí i děti.

Kdybychom dovedli v postní době žít úplně bez těchto věcí, a to i v případě, že nás nespoutávají, mohli bychom lidsky i duchovně vyrůst a dobře se připravit na prožití velikonoční radosti z Kristova vítězství. Ta velikonoční radost pak vzroste o radost z řady vítězství a uzdravení, které jsme nechali udělat Boha skrze nás.

Když ke svým modlitbám za konec válek a konec pronásledování křesťanů přidáme své sebeovládání a budeme spolupracovat s Bohem na uzdravení světa kolem nás, ukážeme, že své modlitby myslíme vážně. Prokáže se, že nejde jen o slova, ale že jsme ve svých modlitbách přítomni celí i se svými námahami a nasazením.

Děkujeme všem, kteří přijmou naši výzvu a spolu a s námi se zapojí do společného díla za uzdravení světa a vítězství Boží lásky. Kéž nám Bůh pomůže a dá potřebnou opravdovost a vytrvalost.

Všem ze srdce žehnají

Vaši čeští a moravští biskupové